

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Formanden: Den højtærede Undervisningsminister har Ordet paa den fraværende Landbrugsministers Vegne.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Da Landbrugsministeren er optaget af Forhandlinger i Folketinget, skal jeg paa hans Vegne gøre Rede for, hvad det Lovforslag, der her foreligger til Behandling, gaar ud paa.

Den gældende Udstykningslov, som blev vedtaget i 1934, foreslaas i § 1 i det foreliggende Lovforslag forlænget for to Aar, saa at de Beløb, der hidtil har været stillet til Raadighed, ogsaa bevilges for Aarene 1937—38 og 1938—39. Angaaende Bestemmelsen om Etableringslaan, der før var begrænset til at kunne ydes til Nybegyndere i tyndt befolkede Egne, er der foreslaaet den Ændring, at Udtrykket „tyndt befolkede Egne“ skal udgaa, ligesom Kravet om, at der som Forudsætning for Ydelse af disse Laan skal være enstemmig Tilslutning fra Udvalget, ændres til, at $\frac{3}{4}$ af de afgivne Stemmer skal udtale sig derfor. Naar denne Betingelse er opfyldt, kan der ydes et Etableringslaan, som dog ikke maa overstige 2 000 Kr.

Endvidere er der i § 2 foreslaaet den Ændring, at Byggelaanet, som var fastsat til højst 8 000 Kr., kan forhøjes til 10 000 Kr., og at Maksimumsbeløbet for Laan til Gartnerier og Havebrug forhøjes fra 12 000 til 14 000 Kr. For Husmandsbrug, der har vanskeligt ved at skaffe Jord til Supplering, og som er forholdsvis smaa, har man indsat en Bestemmelse om, at de til Opførelse af Drivhuse kan faa et Laan paa højst 5 000 Kr. Det sker ud fra det Synspunkt, at hvis disse Brug ligger paa et Sted, som gør det meget vanskeligt at skaffe yderligere Jord til Raadighed, vil man bedre være i Stand til at udnytte den lille Jordlod, man har, effektivt, hvis man i betydelig Grad kan drive den som Gartneri; for at muliggøre dette mener man at burde stille Penge til Raadighed til Laan til Opførelse af Drivhuse.

Lovforslaget er i øvrigt ikke meget omfattende, det indeholder kun forskellige Ændringer til den allerede gældende Lov, og det maa anses for meget ønskeligt, at den Udvikling, som er foregaaet under den gældende Udstykningslov, kan fortsættes. Det er min Opfattelse, at de foreslaede Ændringer, der blev vedtaget i Folketinget med et meget betydeligt Flertal, vil kunne bidrage til, at Udstykningen kan

fortsættes paa forsvarlig Vis, idet man gennem de Ændringer, her er foreslaaet, giver lettere Adgang til at komme i Besiddelse af Jord og paa en saadan Maade, at det alligevel sker under Former, som er økonomisk fordelagtige. Jeg kan derfor paa det bedste anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Bækgaard: Siden vi i 1899 fik den første Lov om Oprettelse af Husmandsbrug, finansieret af Staten, er der sket en stærk Udvikling paa dette Omraade, ikke alene med Hensyn til det Antal Brug, der er oprettet — det er jo mange Tusinde, der er oprettet i Aarene, der er gaaet —, men ogsaa med Hensyn til de Former, hvorunder det er sket. De egentlige Husmandsbrug er nu betydeligt større, end de var efter de først vedtagne Husmandslove, og der kan nu ogsaa oprettes mindre Gaardbrug. Det stærkeste Fremstød, efter at det var gaaet jævnt fremad fra 1899 op til Verdenskrigen, under hvilken det var nær ved at gaa i Staa, foretoges ved Loven af 1919, der udvidede Rammerne betydeligt ved at inddrage en hel Del Lensjord, Præstegaardsjord og anden offentlig Jord under Udstykningen. Loven af 14. Maj 1934, den nugældende Lov, som der her foreslaas Ændringer til, betød ogsaa en væsentlig Udvikling, i alt Fald lovteknisk set, idet man i den samlede de tidligere Love under eet, ikke alene de førnævnte Love, men ogsaa medtog Gartnerier og Havebrug m. v. Ved hver Revision, der er foretaget, har man søgt at tage Hensyn dels til den Bevægelse i Prisniveauet, som har gjort sig gældende paa disse Omraader, dels til de Krav, som Udviklingen i øvrigt har stillet.

Det Lovforslag, som her foreligger, betyder ikke nogen stærk Ændring af den gældende Lov. Det var heller ikke at vente saa kort Tid efter, at den er begyndt at virke, særlig i Betragtning af det Forarbejde, der er blevet gjort. Den væsentligste af Ændringerne er den Forlængelse af Bevilningen, som foreslaas, idet Pengene i den gældende Lov kun var bevilget for to Aar, nemlig indeværende og næste Finansaar. Nu foreslaas det at bevilge Pengene to Aar længere frem, altsaa til og med Finansaaret 1938—39. Naar man ønsker Muligheden for fortsat Udstykning og Oprettelse af nye Brug bevaret — og det gør mit Parti —, er det kun naturligt, at man tiltræder denne Ændring. Af de øvrige Ændringer tager Bestemmelserne i § 2 Hensyn til de stigende Byggeomkostninger, medens Ændringerne i